

Spm. nr. S 793

Til *forsvarsministeren* (20/4 89) af:

Jens Thoft (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt den regulering af de danske forsvarsudgifter, der benyttes af NATO, kan forventes at blive forøget som følge af det netop indgåede forsvarsforlig?«

Begrundelse

Regeringen har fastholdt, at forsvarsforliget betyder en absolut nulløsning om end pristalsregulæret for faktiske prisstigninger. Det kan derfor være interessant at få oplyst, om denne nulløsning må forventes at betyde forøget NATO-regulering af de danske forsvarsudgifter.

Svar (2/5 89):

Forsvarsministeren (Enggaard):

Der foretages ikke af NATO regulering af nationale forsvarsudgifter. Spørgsmålet er derfor ikke relevant for den indgåede forsvarsaftale.

Der er for NATO's fællesfinansierede infrastrukturprogrammer på forhånd inkluderet en regulering af en skønnet pris- og lønudvikling.

Ved den indgåede forsvarsaftale for perioden 1989-91 vil det danske bidrag til NATO's infrastrukturprogram blive reguleret i overensstemmelse med den af NATO i programmet på forhånd anslåede pris- og lønudvikling for infrastrukturarbejder inden for alliancen.

Spm. nr. S 794

Til *socialministeren* (20/4 89) af:

Tove Lindbo Larsen (S):

»Kan ministeren oplyse resultatet af et udvalgsarbejde i Socialministeriet vedrørende bedsteforældres ret til samkvem med børnebørn, såvel tvangsbragte som børn fra skilsmisseægteskaber?«

Begrundelse

Problemstillingen har været behandlet af henholdsvis Justitsministeriet og Børnekommissionen, der begge veg tilbage for at anbefale en lovændring, der kunne sikre et retsprincip for samkvem mellem bedsteforældre og børnebørn. Resultatet af udvalgsarbejdet i Socialmi-

nisteriet er imidlertid ikke kendt for den nydannede organisation for børn og bedsteforældre.

Selv om lette løsninger ikke er åbenbare, søger vi stadig en løsning, der i det mindste kunne lette situationen for mange. Måske kunne man hente inspiration fra andre nordiske lande.

Svar (28/4 89):

Socialministeren (Aase Olesen):

Jeg må oplyse, at der ikke i Socialministeriet har været nedsat et udvalg med den opgave at se på spørgsmålet om bedsteforældres ret til samkvem med børnebørn.

Spørgeren kan eventuelt tænke på udvalget om de retlige rammer for indsatsen for børn og unge (Graversenudvalget), som jeg nedsatte den 31. august 1988.

Dette udvalg henviste jeg i hvert fald til under Folketingets forhandlinger i forbindelse med et spørgsmål fra hr. Glønborg om bedsteforældres samkvem med børnebørn (spørgsmål nr. S 369 besvaret den 18. januar 1989).

Jeg nævnte dengang, at det nok ville være naturligt at lade debatten indgå i materialet i det udvalg, som blandt andet arbejder med børns rettigheder i forbindelse med tvangsfjernelse. Et eksemplar af Folketingets forhandlinger er også sendt til udvalgets formand.

Udvalget har efter sit kommissorium en tidsramme på to år.

Jeg må i øvrigt gøre opmærksom på, at reglerne om forældremyndighed hører under Justitsministeriets område. Initiativer til at styrke bedsteforældres retsstilling i situationer, hvor kontakten til barnet efter skilsmisse forhindres af forældremyndighedens indehaver, kan derfor ikke tages inden for Socialministeriets område.

Jeg kan oplyse, at er barnet anbragt uden for hjemmet, skal de anbringende myndigheder efter bilstandsloven søge at sikre, at barnets forbindelse med hjemmet, herunder bedsteforældre og andre nære pårørende, holdes ved lige. Det er dog klart, at i disse tilfælde må omfanget og formen for samværet altid afhænge af forholdene i det enkelte tilfælde, og at det vil være barnets situation, som er den afgørende faktor.

Spm. nr. S 795

Til *justitsministeren* (24/4 89) af:

Pia Kjærsgaard (FP):